



Egyházi Látogató

XIII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM A WASHINGTONI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ HAVILAPJA
2006. NOVEMBER 26.

*Adjatok hálát az Úrnak, mert jó,
mert örökké tart szeretete!*

118 Zsoltár 1

Móricz Zsigmond: Zsoltárok Könyve **XXX. Zsoltár**

Dávid Hálaéneke Nagy Veszedelem Után

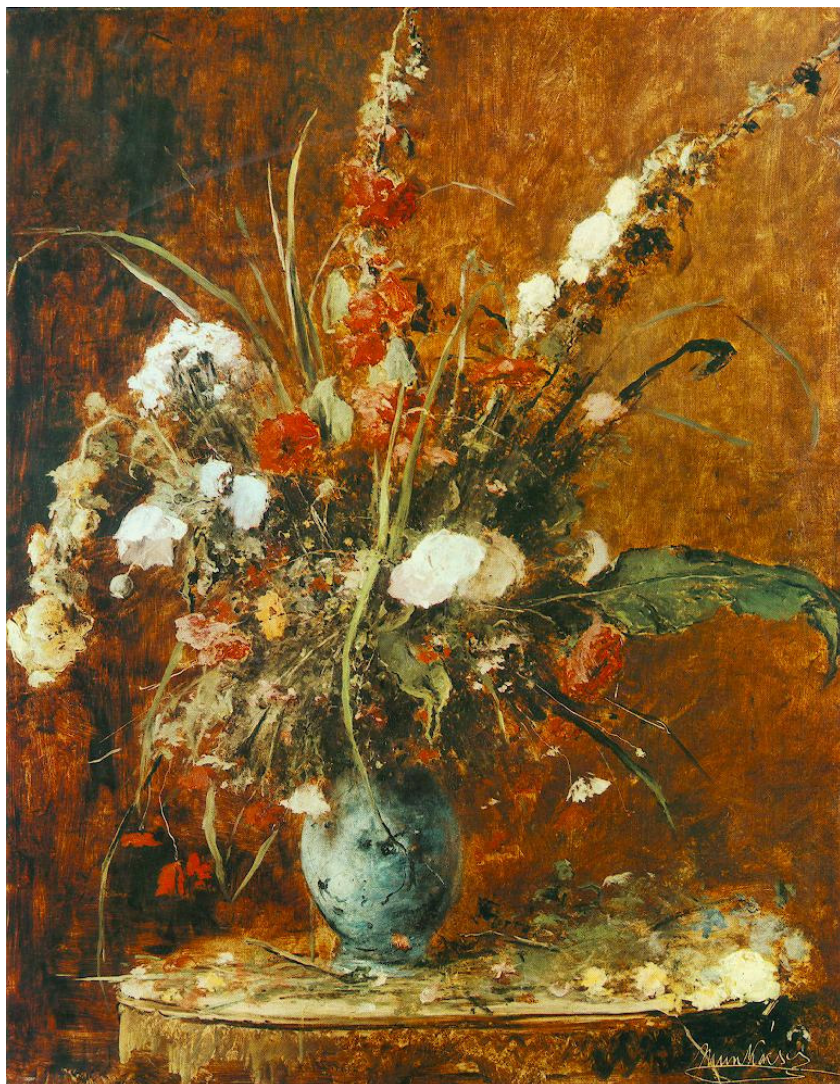
Magasztallak Uram, felemeltél engem,
Nem hagytad, nem türted
más rabjává lennem,
Óh Uram, Istenem, hozzád kiáltottam,
Könyörültél rajtam.

Felhozta lelkemet alvilág poklából,
Fel is támasztotta haldoklók hadából,
Zengedeztetek az Urnak minden hivek,
Hálával tölt szivek.

Perczig tart haragja, élethosszig kegye,
Este bánat száll ránk, öröm kél reggelre,
Azt mondom én azért jó állapotomra:
Nem rendül meg soha!

Igy könyörgék: Uram,
mit használ csöpp vérem,
Ha por issza, hogyha éltem végét érem,
Dicsőít-e Téged az a por s holt lélek?
Irgalmazz, hadd élek!

És te siralmamat fordítád vígságra.
Gyászruhám leoldta, im bíborra váltva!
Zengjen dicséreted, magasztaljon téged,
Örökké, mig élek.



Munkácsy Mihály: Virágcsendélet

„ELJÖVETELE BIZTOS, MINT A HAJNALHASADÁS” (Hóseás 6,3)

Adventi Útravaló

Etsi deus non daretur. Mintha Isten nem létezne - Így próbál élni a modern ember a felvilágosodás kora óta. És lemond a jövőről, lemond a reménységről, mert azonosítja az üdvösséget a földi boldogsággal. Megelégszik azzal, amit a maga erejéből el tud érni, és tudomást sem vesz arról, amit csak ajándékba kaphat, „kegyelemből.”

Mi, keresztyének, hiszünk abban, hogy tartózkodásunk a földön csak ideiglenes, átmeneti jellegű. Hogy az a világ, amelyet tapasztalunk megannyi szenvedésével, igazságtalanságával és embertelenségével, egyszer el fog múlni, és eljön az Isten országa, ahol nem lesz gyász, jajkiáltás és semmi fájdalom.

Várunk valamire, várunk Valakire. És idegenné lettünk. Mert ma nem divat a másakra várni, hűséget esküdni. Csak a jelen számít, mindent azonnal akarunk. Nem csoda, ha nem tudunk örülni semminek igazán. Ugyanígy az utazás is. Egy pillanat alatt lehetőleg átszáguldani mindenben és minden-kin, nehogy meg kelljen állni, nehogy gondolkodni kelljen: Vajon jó irányba igyekszem-e egyáltalán? Karácsony előtt elnézem a reklámokat: MOST vásárolj! Majd később kifizeted részletre, vagy leírod az adóból: Fogd és vidd!

Így sodródnánk magunk is mind egyre távolabb a céltudatos, értelmes élettől, ha Isten nem állítana meg. De

megállított, amikor csapásokkal látogatott meg, és szenvedni, sírni hagyott, hogy tudjuk és érezzük meg, mi az, ami igazán fontos. Ilyen emberekre van nagy szüksége ennek a világnak: Akik az örökkévalóság távlatában szemlélik az életet, és másokat is megtanítanak erre. Mert nem az a boldog ember, aki hiányt soha nem szenvedett, és mindene megvan, hanem aki a megpróbáltatások és próba-tételek között is olyan kincsrel rendelkezik, amit a moly és a rozsdá meg nem emészthet, hirtelen halál és katasztrófa el nem szakíthat tőle, mert nem ő birtokolja, hanem Istennél van elrejtve.

A jajszó és sóhajtás állandó kísérője a földi létnek. Az egész teremtettség, az anyag- és élővilág együtt sóhajtozik és nyög valami súlyos átok alatt és várja a megváltást. „Átkozott legyen a föld miattad” – mondta Isten Ádámnak, miután az ember fellázadt Teremtője ellen. Ember és természet sorsa azóta szolgátság, kiszolgáltatottság a halál, a romlás, a káosz erőinek. És mégis, Pál apostol azt mondja, hogy a jelen szenvedései valóságosak ugyan, de csak ideiglenesek, és össze sem hasonlíthatók azzal a dicsőséggel, amely vár ránk Krisztus közösségében. Sőt nem csak a jövőről van szó, hanem már itt a földön lehet, és kell is fáradozni egymás terheinek enyhítésén:

„A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését” (Róma 8,19)

Jézus visszajövetelét várva a legfontosabb dolgunk, hogy hintsük és árasszuk magunk körül a reménységet, hiszen Krisztus feltámadása óta az eljövendő világ erői máris jelen vannak és munkálkodnak közöttünk, bennünk: Az üdvösség hozzáférhető! Őt várjuk vissza adventi várakozással, hogy a reménység beteljesedjen, a hit helyet adjon a látásnak, és a szolgaságot felváltsa a szabadság korszaka.

Jó így élni. Tudva azt, hogy a csillagos ég nem a mennyei még, és készülni a nagy találkozásra Azzal, aki azt mondta, hogy az Ő országa nem ebből a világból való. Ha úgy imádkozunk, hogy „jöjjön el a Te országod,” nehogy meglepetésként érjen majd, ha valóban eljön. Mert eljövele biztos, mint a hajnalhasadás!

Boldog, aki úgy tudja várni az URat, mint az örök a reggelt. Nem megalkudva a sötétséggel, hanem készülve a napfelkeltére, amely elhozza a fényt és a meleget. És addig? Ilyenkor, karácsony közeledtével eszembe jutnak a költő szavai:

József Attila: Tél

**Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hogy melegednének az emberek.**

**Ráhányi mindent, ami antik, ócska,
Csorbát, töröttet s ami új, meg ép,
Gyermekjátékot, - ó, boldog fogócska!
S rászórni szórva mindent, ami szép.**

**Dalolna forró láng az égig róla
S kezén fogná mindenki földiét.**

**Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hisz zúzmarás a város, a berek...
Fagyos kamrák kilincsét fölszaggatni
És rakni, adjon sok-sok meleget.**

**Azt a tüzet, ó jaj, meg kéne rakni,
Hogy fölengednének az emberek!**

Bár még egyre hosszabbak az éjszakák, karácsonykor megfordul a helyzet, és napról napra egyre nagyobb lesz a fényesség. Igen, Krisztus születése óta jelen van a világban a fény, lehet igazodni hozzá, mint a bölcseknek és pásztoroknak a betlehemi csillaghoz. Lehet felemelt fővel az égre nézni, és az odafennvalókat keresni. Mert különös reménység határozza meg a szenvedés alá rekesztett világ sóhaját: Kínjai a vajúdás kínjai. Ezt jelenti az advent, hogy van valami a levegőben, valami készül, mert a világ ígéretektől terhes, szenvedése mégsem hiába-való, mert ujjá fog születni.

Reménység nélkül nem lehet élni. Az advent az Istenben való bizalom megerősödésének ideje: Vegyük komolyan ígéreteit! Higgyünk benne akkor is, amikor a körülmények miatt látszólag csak elkeseredésre és csüggedésre lehetne okunk. Az Istenben gyökerező élet örömben és nyomorúságban egyaránt számol az Isten végső valóságával. Bárhogy alakuljon is utunk és a világ sorsa, mi várjuk Őt, mert Aki eljövendő, eljön, és nem késik. Egy igazi „adventi ember,” Dietrich Bonhoeffer, a mártír teológus, még a koncentrációs táborban is így tudott írni: Áldó hatalmak oltalmába rejtve / Csak várjuk békén mindazt ami jó, / Mert Isten őriz híven reggel este, / Ő hű lesz bármit hozzon a jövő.

Kovács Zoltán

**Isten adjon mindannyiunknak
áldott Adventet!**

Washingtoni Magyar Református Egyház

Vasárnapi Istentisztelet, 2006. november 26.

Kovács Zoltán segédlelkész

Orgona előjáték
Apostoli köszöntés

Fennálló ének

Lekció

Nagyének

Prófétai ima

Apostoli Hitvallás (8. oldal)

Közének

Textus

Igehirdetés

Pásztori ima

Úri imádság (6. oldal)

Felhívás adakozásra

Hirdetések

Záró ének

Magyar himnusz

Áldás

Orgona utójáték

11 ¹⁻³ Úrnak Szolgái Mindnyájan
5 Mózes 8,2-5.11-18

10 ¹⁻³ Adjatok Hálát az Istennek

34 ¹⁻³ Szentlélek Végy Körül Bennünket
Lukács 10,21-24
**„Állj Meg, és Gondold Meg
az Isten Csodáit!”**

7 ³ Javaival a Te Háznak

49 Isten Áldd Meg a Magyart

*Áldjad, lelkem, az URat,
és ne feledd el,
mennyi jót tett veled!*

*Ő megbocsátja minden
bűnödöt, meggyógyítja
minden betegségedet,
megváltja életedet a sírtól,
szeretettel és irgalommal
koronáz meg.*

*Betölti javaival életedet,
megújul ifjúságod, mint a
sasé.*

103 Zsoltár 2-5

Hirdetések – Közlemények

➤ Következő, karácsonyi istentiszteletünket **2006. december 25.-én, hétfőn(!)**

délelőtt 11 órától tartjuk a Wesley Theological Seminary kápolnájában:

4500 Massachusetts Ave.,
NW., Washington D.C. 20016.

Az istentiszteleti alkalomra,
és az azt követő szeretetvendégségre
mindenkit hívunk és várunk!

Wesley
Theological
Seminary



ÚR legyen és maradjon gyülekezetünk őriző Pásztora!

Lelkipásztorok elérhetősége:

Dr. Bertalan Imre

Telefon: (301) 493-5036

E-mail: ibertalan@verizon.net

Kovács Zoltán

Telefon: (202) 885-8755

E-mail: zoltaan@tvn.hu